

A Győri Ítéltábla
Pf.III.20.433/2011/3.szám

Az ítéltábla dr. Frech Hajnalka ügyvéd által képviselt **felperesnek a felszámoló biztos** által képviselt **alperes** ellen - mely alpereshez csatlakozott a dr. Bai Mónika ügyvéd által képviselt **beavatkozó** - kártérítés megfizetése iránti perében a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2011. szeptember 26. napján kelt 18.P.20.169/2008/76. számú ítélete ellen a beavatkozó részéről 77.sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítélet megfellebbezett részét megváltoztatja és az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzi az alábbiakat:

„A bíróság elsődlegesen reagálni kíván a beavatkozó azon felvetésére, hogy az alperes biztosítása nem terjed ki a perbeli balesettel összefüggő kárigényre.

A beavatkozó 14/B/1. szám alatt csatolta a munkáltató alperes felelősségbiztosítási szerződésének feltételeit. Ennek 2/ pontja szerint a beavatkozó a szerződésben meghatározott módon és mértékben megtéríti a biztosított (alperes) által a szerződésben meghatározott munkáltatói tevékenység gyakorlása során okozott munkabaleseti károkat és ennek nyomán keletkezett társadalombiztosítási megtérítési követeléseket, amelyekért a magyar jog szabályai szerint a biztosított, mint szerződésben megnevezett tevékenységgel kapcsolatos munkáltató kártérítési kötelezettséggel tartozik. A 2.1./ alapján biztosítási esemény a munkabaleset. A 3.1./ szerint a biztosítás azokra a munkabalesetekből eredő felelősségi károkra vonatkozik, amelyeknél a munkabaleset a károsultat a biztosított telephelyén éri.

A fenti rendelkezések egyértelműek a vonatkozásban, hogy a biztosító a munkabalesetből eredő károkért köteles helytállni. A perbeli baleset pedig kétségtől munkabaleset, és pedig ennek szempontjából irreleváns, hogy a baleset az alperes munkavállalóját, avagy olyan személyt ért, aki nem az alperes munkavállalója volt.

A Ptk. 348.§ akként rendelkezik, hogy az alkalmazott károkozásáért a munkáltató a felelős, azaz a károkozást úgy kell tekinteni, hogy azt a munkáltató okozta. Ebből pedig az következik, hogy az alperesi károkozás esetén a beavatkozó köteles helytállni a károkért a biztosítási szerződés fentebb megjelölt pontjai alapján."

Köteles a felperes 15 napon belül megfizetni a beavatkozónak 15.000,-(Tizenötezer) Ft fellebbezési eljárási költséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s:

A perben a felperes az alperessel szemben vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetése iránt terjesztett elő keresetet egy, az alperes telephelyén 2006. augusztus 10-én elszenvedett baleset miatt. Az alperes perbe hívta a Alperesi beavatkozó-t, aki a perbehívást elfogadta és az alpereshez beavatkozóként csatlakozott.

A beavatkozó a peres iratok között található, 13. sorszámú nyilatkozatában előadta, hogy megítélése szerint az alperes által nála kötött biztosítás nem terjed ki a jelen perben érvényesíteni kívánt igényre. Ennek okát abban jelölte meg, hogy az alperesnek a baleset időpontjában egyrészt munkaadó felelősségbiztosítása volt, valamint általános felelősségbiztosítása, amely csak az alperes, mint biztosított által okozott kárra terjed ki. A beavatkozó e nyilatkozatában kifejtette azt a jogi álláspontját is, hogy a Ptk. 348.§-ban foglaltak nem alperes károkozásaért való helytállásra, hanem a munkavállalója által okozott kárért való helytállásra terjed ki, ezért nem tárgya a biztosítási feltételeknek.

Annak kihangsúlyozása mellett, hogy a jelen per nem döntheti el a perbehívó és a beavatkozó közötti jogvitát, a fentiek rögzítését követően a beavatkozó a perben érvényesített kártérítési igénnyel kapcsolatban tett immár a per érdemére tartozó előadásokat, bizonyítási indítvánnyal élt.

Az elsőfokú bíróság az ítéletében arra kötelezte az alperest, hogy a felperesnek fizessen meg kártérítés címén 5.235.6000, Ft-ot és 400 eurót, míg ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Rendelkezett a feljegyzett kereseti illeték megfizetéséről és az elsőfokú perköltség viseléséről is.

Az ítélet indokolásának hatodik oldal ötödik bekezdésétől a hetedik oldal három bekezdésén át azzal a beavatkozó nyilatkozattal összefüggésben fejtette ki jogi álláspontját, hogy az alperes biztosítása kiterjed-e a perbeli balesettel összefüggő kárigényre. Ennek kapcsán arra a meggyőződésre jutott, hogy „az alperesi károkozás esetén a beavatkozó köteles helytállni a károkért a biztosítási szerződés alapján.”

Az ítélet indokolása ellen a beavatkozó élt fellebbezéssel, melyben azt kérte, hogy az ítélet tábla az elsőfokú ítélet indokolásából mellőzze azon részeket, amelyben a bíróság az alperes és a beavatkozó között létrejött biztosítási szerződés alapján fennálló beavatkozó helytállási kötelezettséget bírálja el.

A fellebbezés indokolásában kifejtette, hogy a Pp.60.§ (2) bekezdése megtiltja, hogy a bíróság elbírálja az alperes és a beavatkozó közötti jogviszonyt, amely szabály az ítélet indokolására is vonatkozik.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp.256/A.§.(1) bekezdés d) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt alaposnak ítélte.

A Pp.220.§ (1) bekezdése d) pontja előírja, hogy az ítélet tartalmazza a rendelkező részt és az indokolást. Ezek az ítélet legfontosabb részei.

A rendelkező rész a bíróság döntése, az ítélet indokolása pedig megalapozza a rendelkező részt. Az indokolás tartalmára a Pp. 221.§ (1) bekezdése ad szabályt, mely szerint az indokolásban elő kell adni a bíróság által megállapított tényállást, az arra vonatkozó bizonyítékokat és hivatkozni kell azokra a jogszabályokra, amelyekre a bíróság ítélete, azaz

a döntés alapszik. Az indokolásban tehát a bíróság elsősorban a tényállást állapítja meg, majd a tényálláson alapuló döntésének jogi okfejtését adja. Az ítélet megalapozottságát az ítélet indokolása hivatott biztosítani a valós tényállás megállapításával és a vonatkozó, a döntéshez fűződő, az azt megalapozó anyagi jogszabályok helyes alkalmazásával.

A fellebbezéssel támadott ítélet rendelkező része nem tartalmaz, de a Pp.60.§ (2) bekezdésében foglalt tilalom miatt nem is tartalmazhat döntést a perbehívó és a perbehívott közötti jogviszonyra. A Pp.60.§ (2) bekezdése ugyanis akként rendelkezik, hogy „a perbehívó és a perbehívott közötti jogviszony ebben a perben nem dönthető el.” E jogviszonyra vonatkozó döntés nélkül ugyan, de az ítélet indokolása a perbehívó és a perbehívott (beavatkozó) jogviszonyát részletesen taglalja. Értelmezi a kettejük közötti szerződést, jogszabályi hivatkozással állást foglal az alperes és a beavatkozó jogviszonyáról, hiszen rögzíti, hogy „az alperesi károkozás esetén a beavatkozó köteles helytállni a károkért a biztosítási szerződés fentebb megjelölt pontjai alapján.” Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság olyan jogviszonyról foglalt állást, amelyre nézve a törvény kifejezett tilalma miatt döntést nem hozott, de nem is hozhatott.

Ennél fogva az ítélet indokolásának azon részei, amelyek az ítélet rendelkező részével nincsenek összhangban, nem felelnek meg a Pp.221.§ (1) bekezdésében írtaknak.

Az ítéletért a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletének megfellebbezett részét megváltoztatta és mellőzte az indokolásból a fellebbezéssel érintett részeket.

A Pp.239.§-a szerint alkalmazandó Pp.78.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezési eljárásban pernyertes alperesi beavatkozó oldalán felmerült, lerótt fellebbezési eljárási illetékből és jogi képviselőből álló fellebbezési eljárási költséget a felperes köteles megfizetni.

Győr, 2012. január 27. napján

Dr. Világi Erzsébet sk.
a tanács elnöke

Dr. Havasiné dr. Orbán Mária sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:

Kiadó: